



CYKL | O NAS I DLA NAS

GRUPA WIEKOWA | KLASY 7–8 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

PRZEDMIOT | GODZINA WYCHOWAWCZA, EDUKACJA ZDROWOTNA

AUTORKA | MARTA RÓWNY

KARTA PRACY NA LEKCJĘ DO FILMU „MADDY MODELKA”

Temat: Stereotypy wokół mnie

Zadanie 1 – Praca dla całej klasy

Metoda: Gorące krzesło.

Na środku klasy nauczyciel ustawia jedno („gorące”) krzesło. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że osoba siedząca na krześle wciela się w wybraną postać i odpowiada na pytania pozostałych uczestników zajęć.

W pierwszej części ćwiczenia ochotnik wciela się w postać Maddy.

Pozostali uczniowie zadają pytania, dzięki którym starają się lepiej poznać jej historię, uczucia i doświadczenia.

Przykładowe pytania:

- Jak było Twoje największe marzenie?
- Co czułaś, gdy ludzie nie wierzyli, że możesz zostać modelką?
- Jak reagowałaś na krytyczne komentarze?
- Co pomagało Ci się nie poddawać?
- Z czego jesteś najbardziej dumna?
- Jaką rolę w Twoim życiu odegrała mama?
- Co chciałabyś powiedzieć osobom, które oceniają innych po wyglądzie lub po niepełnosprawności?

Po kilku minutach nauczyciel proponuje drugą rundę. Tym razem na krześle siada osoba wcielająca się w: projektanta mody, fotografa, influencera lub osobę oglądającą

pokaz mody. Uczniowie zadają pytania dotyczące reprezentacji różnych grup społecznych w mediach.

Przykładowe pytania:

- Dlaczego w reklamach i w mediach przez wiele lat pokazywano głównie jeden typ urody?
- Jakie korzyści daje pokazywanie różnorodnych osób?
- Dlaczego reprezentacja jest ważna?
- Jak media mogą wpływać na nasze postrzeganie siebie i innych?

W ramach podsumowania nauczyciel zapisuje na tablicy pytanie:

Czy największą przeszkodą Maddy był zespół Downa czy stereotypy w myśleniu innych ludzi?

Uczniowie wspólnie próbują odpowiedzieć na pytanie z wykorzystaniem odwołań do filmu.

GORĄCE KRZESŁO

Jedna osoba siada na „gorącym krześle” i wciela się w daną postać. Reszta klasy zadaje pytania.

1 Przygotowanie

Na środku klasy ustawiamy jedno krzesło – „gorące krzesło”. Osoba, która na nim usiądzie, wciela się w wybraną postać.



2 Zadawanie pytań

Uczniowie zadają pytania osobie na krześle, aby lepiej poznać jej doświadczenia, odczucia i przemyślenia.

3 Zmiana ról

Po kilku minutach inna osoba siada na krześle i wciela się w nową postać. Zadajemy kolejne pytania.

4 Podsumowanie

Wspólnie rozmawiamy o tym, czego się dowiedzieliśmy i jakie wnioski płyną dla nas z tej rozmowy.

PRZYKŁADOWE ROLE



Maddy projektant mody influencer/ influencerka osoba z widowni

PRZYKŁADOWE PYTANIA

- Jakie było Twoje największe marzenie?
- Co czułaś, gdy ludzie nie wierzyli, że możesz zostać modelką?
- Co pomagało Ci się nie poddawać?
- Jak reagowałaś na krytyczne komentarze?
- Dlaczego w mediach przez wiele lat pokazywano głównie jeden typ urody?
- Dlaczego reprezentacja różnych osób jest ważna?
- Co chciałabyś/chciałbyś powiedzieć osobom, które oceniają innych po wyglądzie lub niepełnosprawności?

CEL: rozwijanie empatii, przełamywanie stereotypów, lepsze zrozumienie innych ludzi.

Zadanie 2 – Praca w grupach

Metoda: World Café.

Przed rozpoczęciem zajęć nauczyciel przygotowuje w klasie cztery stoliki (lub cztery stanowiska pracy). Na każdym stoliku umieszcza duży arkusz papieru, kolorowe markery oraz kartę z tematem przewodnim i pytaniami pomocniczymi (karta pracy – proszę przeciąć tekst po liniach przerywanych).

Każdy stół dotyczy innego zagadnienia:

- Stół 1 – Wygląd
- Stół 2 – Niepełnosprawność
- Stół 3 – Media i influencerzy
- Stół 4 – Poczucie własnej wartości.

Uczniowie zostają podzieleni na cztery grupy. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że będą uczestniczyć w klasowej „kawiarence dyskusyjnej”. Każda grupa rozpoczyna pracę przy innym stole.

Przez około 5–7 minut uczniowie:

- czytają pytania znajdujące się na stole,
- wspólnie rozmawiają,
- zapisują swoje pomysły, skojarzenia i odpowiedzi na arkuszu.

Po upływie wyznaczonego czasu nauczyciel daje sygnał do zmiany stołów. Grupy przechodzą zgodnie z ruchem wskazówek zegara do kolejnego stanowiska.

Po dotarciu do nowego stołu uczniowie:

- zapoznają się z odpowiedziami pozostawionymi przez poprzednią grupę,
- dopisują nowe pomysły,
- rozwijają wcześniej zapisane odpowiedzi,
- mogą zgadzać się lub polemizować z wcześniejszymi opiniami.

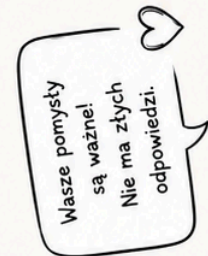
Praca trwa do momentu, aż każda grupa odwiedzi wszystkie stoły.

W każdej grupie jedna osoba zostaje gospodarzem. Nie zmienia stołu podczas rotacji, tylko:

- wita kolejne grupy,
- krótko przedstawia wcześniejsze ustalenia,
- pomaga nowym uczestnikom włączyć się do dyskusji.

WORLD CAFÉ

TEMAT: STEREOTYPY WOKÓŁ MNIE

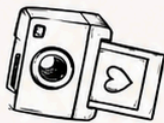


Przeczytajcie pytania znajdujące się na waszym stoliku, porozmawiajcie i zapiszcie swoje pomysły na arkuszu.
Po sygnale nauczyciela zmieńcie stolik i dopiszcie nowe wnioski do odpowiedzi poprzedniej grupy.

1 STOLIK 1 WYGLĄD



1. Które cechy wyglądu uznaje się w mediach społecznościowych, w reklamach i w świecie mody za atrakcyjne?



2. Skąd ludzie czerpią przekonania dotyczące tego, jak powinien wyglądać „atrakcyjny” człowiek?
3. Czy wygląd może wpływać na sposób, w jaki oceniamy innych ludzi? Podajcie przykłady.
4. Które stereotypy dotyczące wyglądu przetłumacze historia Maddy?



3 STOLIK 3 MEDIA I INFLUENCERZY

1. Jak media wpływają na nasze wyobrażenia o sukcesie, pięknie i idealnym życiu?



2. Kogo najczęściej widzimy w reklamach, filmach, magazynach i mediach społecznościowych?
3. Kogo brakuje w mediach? Dlaczego to ważne, aby różne osoby były widoczne?
4. Jak influencerki i influencerzy mogą wpływać na nasze poczucie wartości?



2 STOLIK 2 NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ



1. Jakie stereotypy dotyczą osób z zespołem Downa lub innych niepełnosprawności?
2. Które fakty z filmu pokazują, że te stereotypy nie są prawdziwe?
3. Dlaczego ludzie często skupiają się na ograniczeniach zamiast na możliwościach?
4. Co możemy zrobić, aby przeciwdziałać stereotypom dotyczącym niepełnosprawności?



4 STOLIK 4 POCZUCIE WŁASNEJ WARTOŚCI



1. Co wpływa na to, jak postrzegamy samych siebie?
2. Czy opinie innych ludzi zawsze powinny decydować o naszym poczuciu własnej wartości? Dlaczego?
3. Jakie cechy i zachowania Maddy pomogły jej zrealizować marzenie?
4. Co możesz zrobić, aby budować zdrowe poczucie własnej wartości u siebie i wspierać to u innych?



☆ **PAMIĘTAJ:** Słuchamy się nawzajem • Szanujemy różne zdania • Dodajemy swoje pomysły • Uczymy się od siebie

Zadanie 3 – Praca w parach

Metoda: Szklany sufit.

Na tablicy nauczyciel rysuje duży mur z cegieł. Na każdej cegle uczniowie zapisują przykłady przeszkód, które mogą utrudniać ludziom osiągnięcie celów.

Przykłady:

- stereotypy,
- brak wiary w siebie,
- krytyka innych,
- brak wsparcia,
- lęk przed porażką,
- uprzedzenia,
- nierówne traktowanie.

Następnie obok muru uczniowie zapisują „narzędzia”, które pomagają go pokonać, np:

- wytrwałość,
- wsparcie bliskich,
- odwaga,
- wiedza,
- ciężka praca,
- wysokie poczucie własnej wartości.

Na zakończenie nauczyciel pyta: *Które „cegły” musiała pokonać Maddy?, Które z tych przeszkód mogą pojawić się także w życiu każdego z nas?.*